

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/15/2016
Identifikačné číslo spisu:	3109216101
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3109216101.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne J. K., bývajúcej v K., zastúpenej advokátskou kanceláriou PACTIO, s.r.o., so sídlom v Trenčanskej Turnej, Lúčna 491, IČO: 36 862 452, proti žalovanej Ing. J. O., bývajúcej v K., zastúpenej advokátom Mgr. Alešom Zollerom, so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Považská 4, o zaplatenie 2 518 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 22 C 6/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. októbra 2011 sp.zn. 19 Co 105/2011, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. januára 2011, č.k. 22 C 6/2010-82 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 2 518 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 518 € od 1. februára 2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Dospel k záveru, že z predloženej listiny označenej ako plnomocenstvo vyplýva, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli dohodu o plnomocenstve. Z jej obsahu je zrejmé, že sa ňou založil právny vzťah medzi stranami, ktorého obsahom je splnomocnenie a zároveň príkaz žalobkyne pre žalovanú, aby pre ňu niečo vykonala, konkrétne, aby v jej mene a na jej účet konala vo veci uzatvárania zmluvy o prevode jej spoluvlastníckeho podielu na parcele, ktorá je súčasťou spoločnej nehnuteľnosti spadajúcej pod režim pozemkového spoločenstva. K tomuto úkonu žalobkyňa nespĺnomocnila pozemkové spoločenstvo, ale individuálne splnomocnila žalovanú ako fyzickú osobu (a na tom nič nemení skutočnosť, že žalovaná vykonáva funkciu predsedníčky pozemkového spoločenstva, ako aj že ju na rovnakú činnosť splnomocnili aj ďalší členovia spoločenstva). Na právne posúdenie záväzku žalovanej aplikoval ustanovenia upravujúce záväzok príkazníka z príkaznej zmluvy podľa § 724 a § 727 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že žalovanej vznikla povinnosť vydať žalobkyni úžitok z vykonaného príkazu a vyplatiť jej podiel na kúpnej cene vo výške 2 518 € z uzavretej kúpnej zmluvy,

nakolko obsahom vzájomnej dohody medzi stranami nebolo dojednanie, že žalovaná žalobkyni vyplatí podiel na kúpnej cene až po splnení nejakej odkladacej podmienky (preukázanie skutočného vlastníckeho práva k podielu). Súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 7 O.s.p. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná.

2. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. októbra 2011 sp.zn. 19 Co 105/2011, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil (vo výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a vo výroku o trovách konania) ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 330,43 € na účet jej právneho zástupcu. Odvolací súd po doplnení dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa splnomocnila žalovanú ako predsedníčku pozemkového spoločenstva na vykonanie právnych úkonov a zastupovanie v súlade so stanovami Pozemkového spoločenstva podielnikov Opatovce a uzneseniami valného zhromaždenia PSP Opatovce, preto žalovaná dôvodne uvádzala, že je v ďalších postupoch a konaniach viazaná uzneseniami valného zhromaždenia PSP Opatovce. Valné zhromaždenie Pozemkového spoločenstva podielnikov Opatovce, konané 18. apríla 2009, uznesením č. 4/2009 schválilo vyporiadanie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam tvoriacim majetok PSP Opatovce s tým, že každý z členov PSP Opatovce alebo oprávnená osoba bude povinná vydokladovať právny nárok spoločnej nehnuteľnosti a až na základe toho bude možné vyplatiť finančné prostriedky získané z predaja územia. Uviedol, že v danom prípade uzatvorenou kúpnu zmluvou č. 4500017467 prevádzaná nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXX, k.ú. K., z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa bola v čase prevodu vedená ako spoluvlastníčka parcely č. 564/108 o výmere 5342 m², s tým, že podiel na tejto nehnuteľnosti 8/556 žalobkyňa nadobudla notárskou zápisnicou č. N 279/96, NZ 279/96. Dospel k záveru, že vlastnícke právo žalobkyne nebolo žiadnym spôsobom kvalifikovane spochybňované (keď nebola podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva), údaje o vlastníctve v čase uzavretia kúpnej zmluvy preukazovali vlastnícke právo žalobkyne k prevádzaným nehnuteľnostiam, keď tieto údaje bolo potrebné považovať za pravdivé, pretože ich opak nebol preukázaný. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla dovolaním žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“), ktoré doplnila podaním doručeným okresnému súdu 23. januára 2012. Dôvodnosť dovolania vyvodzovala z ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu ustanovenie § 241 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa v čase podania dovolania v Občianskom súdnom poriadku nenachádzalo). Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za nesprávne, nakoľko je výsledkom procesných chýb a nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Namietala, že odvolací súd vôbec nevzal do úvahy existenciu novoobjavených právne relevantných dôkazov predložených žalovanou na pojednávaní, preukazujúcich, že žalobkyňa nikdy nebola a ani nemohla byť vlastníčkou spoluvlastníckych podielov. Mala za to, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zároveň namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd nesprávne posúdil unesenie dôkazného bremena, ktoré malo spočívať na žalobkyni, a ktorá ho preukázateľne neunesla, pričom žalovaná v konaní dostatočne preukázala všetky ňou tvrdené skutočnosti. Podrobne rozobrala právny stav veci polemizujúc s právnym posúdením veci odvolacím súdom. Navrhovala, aby dovolací súd na základe vykonaného dokazovania a preskúmania napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a žalobu žalobkyne ako bezdôvodnú zamietol.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej písomne nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1, § 238 a § 239 O.s.p.

7. Dovolanie žalovanej v časti, ktorou je napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. prípustné. V časti, ktorou je napadnutý výrok tohto rozsudku o trovách odvolacieho konania (majúcich povahu uznesenia), nesmeruje dovolanie žalovanej proti uzneseniam odvolacieho súdu so znakmi uvedenými v ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., navyše ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. vylučovalo prípustnosť dovolania v prípade uznesenia o trovách konania.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka však vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a vady tejto povahy nevyšli v dovolacom konaní najavo, nepreukázaná bolo tiež vada konania namietaná dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

9. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka namietala odňatie možnosti jej pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu, že odvolací súd vôbec nevzal do úvahy existenciu nových listinných dôkazov predložených žalovanou na pojednávaní pred odvolacím súdom.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná na pojednávaní 13. októbra 2011 predložila odvolaciemu súdu nové listinné dôkazy. V danom prípade navrhovanými dôkazmi neboli dôkazy týkajúce sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu (§ 205a ods. 1 písm. a/ O.s.p.), ani dôkazy, ktorými by malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej (§ 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p.), odvolateľka bola súdom prvej inštancie riadne poučená podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (§ 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Nešlo ani o dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p.). Procesný postup odvolacieho súdu bol v súlade s § 205 ods. 1 a § 120 ods. 4 O.s.p. a nedošlo ním k odňatiu možnosti žalovanej pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

11. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania nepovažovala vtedajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, R 6/2000, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 251/2012, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. K návrhu dovolateľky na vykonanie dôkazov v dovolacom konaní dovolací súd uvádza, že dovolací súd dokazovanie nevykonáva, nakoľko je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (uvedené vyplýva z ustanovenia § 442 CSP).

12. Dovolateľka namietala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tzv. iná vada konania v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu nezakladala procesnú prípustnosť podaného dovolania (vid' R 37/1993 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). Dovolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu tohto dovolacieho dôvodu len v procesne prípustnom dovolaní, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

13. Dovolateľka v dovolaní zároveň namietala, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú po právnej stránke nesprávne, namietala, že súd nesprávne posúdil unesenie dôkazného bremena stranou sporu. Nesprávne právne posúdenie veci súdom však prípustnosť dovolania nezakladalo (vid' R 54/2012 a

viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014), preto sa týmito námietkami dovolací súd nemohol zaoberať.

14. V danom prípade prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 a § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.